

ความ เป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่สำคัญในด้านวิชาการ เป็นพักรากฐานและปัจจัยสำหรับการสร้างสรรค์ แต่การที่จะนำเอาวิชาการมาสร้างสรรค์ให้สำเร็จได้นั้น จะเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการศึกษาที่ดี^๑ ในปัจจุบันล้วนที่จะเป็นในการดำรงชีวิตที่เรียกว่าปัจจัยส้อนໄค์แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยาภัณฑ์ ไม่น่าจะเป็นการเพียงพอสำหรับมนุษย์ในบุคคลปัจจุบัน การศึกษาขั้นประถมศึกษาน่าจะเป็นล้วนๆ เป็นอีกประการหนึ่งที่จะขาดเสียไม่ได้ เพราะมนุษย์จะเป็นต้องมีความล้มเหลว รวมทั้งมีลิขิตในการปกครองและถูกปกครอง จึงอาจกล่าวได้ว่าการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญของการดำรงชีวิตสัมภัยใหม่ เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศทุกๆ ด้าน ถ้าหากการศึกษามิได้รับความสนใจ เท่าที่ควรแล้ว การพัฒนาในด้านต่างๆ ก็ไร้ผล ^๒ รัฐบาลเห็นความสำคัญนี้จึงเน้นการพัฒนาด้านการศึกษาเสมอมา ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐบาลจึงได้จัดสรรงบประมาณจำนวน ๒๖๗,๔๙๗,๐๐๐ บาท เพื่อจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ^๓

^๑ พระบรมราโชวาท พระราชทานแก่ครูใหญ่และนักเรียนที่สมควรได้รับรางวัลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ณ พระราชวังคุณศิริ วันอังคารที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๑๒

^๒ ประเทือง เครือหงส์. "ความ เป็นมาของ การประถมศึกษาของไทย" วารสารประชาศึกษา (ตุลาคม ๒๕๑๒), หน้า ๒๐

^๓ กองแผนงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. สถิติฉบับย่อการศึกษา ๒๕๑๐ (พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา), หน้า ๓๔

นักเรียนประถมศึกษาเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศไทย ซึ่ง เป็นหน้าที่โภคตรง ของรัฐบาลในการจัดการศึกษาให้ จึงถือได้ว่า การประถมศึกษา เป็นกระบวนการที่สำคัญ ที่สุด ทั้งแก้ปัญหาระบบทั่วไปและประเทศไทย เพราะฉะนั้น หมายเหตุของการประถมศึกษาคือ การพัฒนาเด็กให้เจริญงอกงามจนถึงชีวิตสุกของ เด็กแต่ละคนในทุก ๆ ด้านนั้นเอง ๑ ก็ในแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช ๒๕๑๐ กล่าวถึงการประถมศึกษาไว้ว่า เป็นการศึกษาที่มุ่งให้เรียนรู้เรื่องความรู้ ความสามารถพื้นฐาน และให้สามารถลงลึก อาณอิง เช่นไร และสามารถดำเนินการเป็นพล เมืองที่ในระบบของประชาธิปไตยที่มี พระมหาชนคริย์เป็นประมุข ๒

จำนวนนักเรียนประถมศึกษามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี กล่าวคือ ในปี ๒๕๗๘ มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งสิ้น ๖,๖๐๕,๒๓๙ คน ในปี ๒๕๗๙ มี จำนวน ๖,๗๓๖,๗๔๑ คน จะเห็นได้ว่านักเรียนเพิ่มขึ้น ๑๒๗,๑๔๒ คน และในปี ๒๕๘๐ ก็ใหม่นักเรียนเพิ่มขึ้นอีก ๑๓๙,๒๕๖ คน ๓ และในปี ๒๕๘๑ จำนวน นักเรียนชั้นประถมศึกษามีจำนวนถึง ๗๐,๔๐๔,๓๓๙ คน ๔

๑ จูดู คูณี. นวกรรมทางการศึกษา (กรุงเทพฯ : ประสานการพิมพ์,
กรกฎาคม ๒๕๑๐), หน้า ๔

๒ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๕๑๐ (กรุงเทพมหานคร : อักษรบันทึก ๒๕๑๐), หน้า ๗

๓ กองแผนงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. สถิติรายปีการศึกษา ๒๕๑๐
(พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา), หน้า ๓๔.

๔ กองแผนงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. สถิติรายปีการศึกษา ๒๕๑๑
(พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา), หน้า ๓๔

มุ่งหาต่าง ๆ ทางการศึกษา ไม่ว่าจะ เป็นปัญหา เกี่ยวกับที่เรียนไม่พอ
จำนวนนักเรียนมากเกินไป ครูไม่พอ ครูมีช้าไม่สอนมาก หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ใน^๑ ใน
โรงเรียนไม่เพียงพอ นับว่า เป็นปัญหาใหญ่ แท้ก์สามารถแก้ไขโดยการใช้งบประมาณ
แท้ปัญหาที่สำคัญยิ่งและ เกี่ยวข้องกับประถมศึกษาพของนักเรียนได้แก่ ปัญหา เกี่ยวกับคุณภาพ
ของครู การจัดการเรียนการสอน การเตรียมการสอน การจัดหน้าและการนำเข้า
เทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ ที่เหมาะสมมาใช้

สำtega วรรณภูมิได้กล่าวว่า มุ่งเน้นให้บันประสมการณ์หรือความรู้โดย
อาศัยประสบการณ์สัมผัสต่าง ๆ เป็นช่องทางกันนี้ รักษาสัมผัส ๘๕ % โสคสัมผัส ๑๓ %
ภายในสัมผัส ๖ % ขณะสัมผัส ๓ % และชีวหายาสัมผัส ๓ %

การด้อยคุณภาพของการศึกษาระดับประถมเน้น เหตุผลส่วนหนึ่งมาจากการปัญหา
ที่เกี่ยวกับปริมาณ กล่าวคือ การที่ประชากรในวัยเรียนระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้น
ทำให้ปริมาณของนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีจำนวนเพิ่มขึ้น การดูแลช่วยเหลือนักเรียน
เป็นรายบุคคลให้เรียนเก่งและมีความชำนาญในการเรียนยอมมีไม่ทั่วถึง เพราะ
ครูคนเดียวต้องสอนนักเรียน เป็นจำนวนมาก การขาดแคลนครูจึง เป็นปัญหาค้านปริมาณ
ทุกวันนี้โรงเรียนประถมศึกษาเป็นอันมากมีครูไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียน
ในชนบทที่ห่างไกล โรงเรียนเหล่านี้ นักเรียนจำนวนมีครูไม่พอแล้ว ครูดี ๆ เก่ง ๆ
มักไม่มีไปสอน ครูที่ดีเหล่านี้จะสมควรสอนตามโรงเรียนประถมศึกษาในคัว เมือง
หรือในที่ที่เจริญกว่า เมื่อเป็นเช่นนักเรียนเหล่านี้จึงไม่มีโอกาสได้เรียนกับครูที่มี
ประสิทธิภาพ คุณภาพของการศึกษายอมคงอยู่ เป็นธรรมชาติ แค่เหตุผลอีกอย่างหนึ่ง
ที่ทำให้เกิดการด้อยคุณภาพของการศึกษาในระดับประถมศึกษาก็คือ การขาดแคลน
สภาพแวดล้อมที่ดีสำหรับส่งเสริมการเรียน เช่นการขาดแคลนคำราและอุปกรณ์
การสอน เป็นตน

สำtega วรรณภูมิ "เอกสารประกอบการสอนวิชา ๔๔ ๓๐๒
วัสดุอุปกรณ์การสอนการเรียน," แผนกวิชาโสตท์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย (ฉบับอักษรสำเนา)

แต่เราแน่ใจไก่นี้ไม่ว่า เราได้เพิ่มปริมาณของสิ่งที่จะเสริมคุณภาพการศึกษาในระดับประชุมศึกษาถังกล่าวแล้ว เราจะแก้ปัญหาด้านคุณภาพได้โดยการ เพิ่มน่องเรียนให้เพียงพอ เพิ่มครู เพิ่มคร้าว อุปกรณ์การสอน ซึ่งถ้าทำได้จะเป็นการเพิ่มคุณภาพทางการศึกษาในภาคที่เดียว แต่จากรายงานของ UNESCO กล่าวว่าการเพิ่มปริมาณ โรงเรียน ครูและลิ้งอื่น ๆ จนเป็นการเพียงพอนั้น เป็นการลื้นเบื้องอย่างยิ่ง จึงคิดว่า ประเทศที่กำลังพัฒนาอาจทำไม่สำเร็จ จึงมีการเสนอแนะให้มองหาทางเลือกอื่น ซึ่งทางเป็นไปได้ด้วยแทรกลงไกรับความเอาใจใส่โดย ทางเลือกนั้นคือการนำงานวิเคราะห์และเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ในการพัฒนาการศึกษา ประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่มีความสำนักในเรื่องความยากจน หรืออีกนัยหนึ่งการขาดแคลนงบประมาณ โดยเฉพาะเทคโนโลยี ป้อมมาพร้อมกับเรื่องเงิน ความสำนักถังกล่าวทำให้เกิดแรงกดดันในการนำงานวิเคราะห์และเทคโนโลยีมาใช้ เพราะกลัวว่าจะไม่ซุกกับการลงทุน อย่างไรก็ต้องรู้ว่าผลลัพธ์เป็น นโยบายต้องการให้การศึกษามีคุณภาพ ในที่สุด เมืองทุกคนไกรับการศึกษา ปัญหาเหล่านี้ ก็คงหมดไป ปัญหาต่อไปก็คือปัญหาการจัดและดำเนินการ ซึ่งเมื่อคิดถึงการดำเนินการ และผลที่จะได้รับแล้ว จะได้ผลที่คุ้มค่าถังรายงานของ UNESCO ซึ่งกล่าวไว้ว่า ขณะนี้ไม่มีการมองหาตัวอย่างของการนำงานวิเคราะห์และเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ ในระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนาอยู่กัน *

ปัจจุบันเรามีความก้าวหน้าทางด้านวิชาการและเทคโนโลยี ฯ เป็นอย่างมาก และกำลังก้าวต่อไปเรื่อย ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตรของคนในปัจจุบันเป็นอย่างมาก สังคมค้าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป เพราะความเจริญของเทคโนโลยี เภาระความเจริญของเทคโนโลยีไม่ได้มีผลเพียงด้านวัสดุ แต่ยังมีผลทางด้านจิตใจของคนในสังคม ทำให้ พฤติกรรมของสังคมเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ตัวอย่าง เช่นความก้าวหน้าทางโทรทัศน์

* เปรื่อง ฤมุท. "ดูทางในการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยปรับปรุงคุณภาพ ของการศึกษาในระดับประชุมศึกษา," ศูนย์ศึกษา (ตุลาคม ๒๕๐๗), ๙๐ :

ภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ และอื่น ๆ จะเห็นไก่瓦ลิง เหล่านี้มีอิทธิพลต่อชีวิต เราเป็นอย่างมาก ดังนั้น การจัดโปรแกรมการศึกษาในระดับประถมศึกษาจะต้องพิจารณาถึงหลัก ๒ ประการคือ การนำเอาเทคโนโลยี ในด้านการเรียนการสอน และเตรียมฝึกเก็บให้มีสมรรถภาพสูงพอที่จะติดตามและคุ้นเคยกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป ซึ่งทั้งหมดนี้ที่จะรับเทคโนโลยี ที่มีมาใหม่ในอนาคตต่อไป ดังนั้น ในวงการศึกษาจึงไม่มีการนำแนวคิดในเรื่อง อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้เพื่อช่วยแก้ไขภัยการศึกษาทั้งในด้านขยายงานและปัจจุบันภาพการเรียนการสอนอันประกอบด้วย การนำเครื่องมือและอุปกรณ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉาย幻影 หรือที่เรียกว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ เครื่องฉายสอน เป็นต้น นอกจากนี้แนวคิดในการผลิตวัสดุการสอนแนวใหม่ ซึ่งได้แก่ สไลด์ ภาพไปรษณรงค์ รวมไปถึงพลาสติกลิงค์พิมพ์ต่าง ๆ ก็วาย ประการสุดท้ายคือการนำเอาเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ เช่นการจัดระบบการเรียนการสอน การเรียนแบบใหม่ เช่น การจัดตารางสอนแบบยืดหยุ่น เป็นต้น ๒) อุปกรณ์การสอนนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะเป็นสื่อสำคัญที่จะทำให้เรียนเข้าถึง และสัมผัสกับแนวความคิด คานิจม์ ความคิดรวบยอด (concept) ขอสรุป ต่อไปในเนื้อหาของแต่ละวิชา อุปกรณ์การสอนจะทำให้ใหญ่เรียน เรียนໄก่ง่าย เร็ว และถูกต้องยิ่งขึ้น ฝ่ายบุคลิกศาสตร์จะสอนໄก่ง่าย เร็ว และแนะนำบ่อยขึ้น ๓) อุปกรณ์

๑ จูดู คูมี่. ความกวนหน้าทางเทคโนโลยี, นวัตกรรมทางการศึกษา (กรุงเทพฯ : สำนักงานการพิมพ์, กรมวิทยุฯ, ๒๕๖๐), หน้า ๔๔ - ๔๕

๒ ประจักษ์ สุคประเสริฐ. เทคโนโลยีทางการศึกษา เล่ม ๑ (เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ม.ป.บ.), หน้า ๒ - ๓

๓ จูดู คูมี่. อุปกรณ์การสอน นวัตกรรมทางการศึกษา , หน้า ๖๙ -

การสอน (Instructional Media) นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษานี้ เรียก
อีกอย่างว่า โสตทัศนศึกษา

การนำอุปกรณ์การสอนมาใช้สอนในโรงเรียนมีมานานแล้ว มีนักการศึกษา
หลายท่านได้ทำการวิจัยเพื่อทราบว่า อุปกรณ์การสอนมีประโยชน์หรือคุณภาพอย่างไร
บ้าง อาทิ

วิทซิช (Wittich) และฟอร์ด เกล (Fowlkes) แห่งมหาวิทยาลัย
วิสคอนซิน พบรายงานใช้อุปกรณ์การสอนในระดับประถมศึกษา นักเรียนจะสามารถเรียนรู้
ได้มากกว่าไม่ใช้อุปกรณ์การสอนถึง ๔๔ % ในวิชาเดียวกันแต่ระยะเวลาเดียวกัน

บราช ฟินดลีย์ (Bruce Findley) ศึกษาธิกการแห่งคณะกรรมการ
ศึกษาครรลองแห่งเจอรีส พบรายการใช้อุปกรณ์การสอนสามารถประยุกต์เวลาในการเรียน
ให้อย่างน้อยวันละ ๑ ชั่วโมง เวลาที่ประยุกต์นั้นช่วยให้คุณสอนเนื้อหาใหม่ๆ มากขึ้น

โนลตัน (Knowlton) และทิลตัล (Tiltal) แห่งมหาวิทยาลัย
เบลพบว่าการสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนเข้าช่วยทำให้เก็บนักเรียนกว่าในไม่ใช่ ดังปรากฏ
ว่าภายในห้องที่สอนนักเรียนในเรื่องหนึ่ง เรื่องใดแล้ว เป็นเวลา ๓ เดือน นักเรียน
ที่เรียนโดยใช้อุปกรณ์การสอนบังคับจำสิ่งที่เรียนได้มากกว่านักเรียนที่ไม่ใช้อุปกรณ์การสอน
ถึง ๒๒ %

^๑ วรรวิทย์ วงศินสรากร, "การสำรวจสถานภาพทางโสตทัศนศึกษาใน
โรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา ๒๕๙๐" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๕๙๐)

สำราญ วรรณภูร ไก่กล่าวถึงความสำคัญของโสตทัศนุปกรณ์ ของการเรียน การสอนไว้ว่า ผู้ที่จะประกอบอาชีพครูให้เกิดดีนั้น นอกจากจะต้องมีความรู้ในวิชาที่จะสอน และวิชาครูเป็นอย่างไรแล้ว จะต้องมีเครื่องมือสำหรับประกอบอาชีพของคน เช่น เดียวกับผู้มีอาชีพอื่น ๆ ซึ่งด้วย และเครื่องมือในการสอนนั่นก็คือ โสตทัศนุปกรณ์ ทาง ๆ นั้นเอง^๑

วิจิตร ศรีสุขัน ไก่กล่าวไว้ว่า ในกระบวนการนำเทคโนโลยีมาใช้ เป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาและการเรียนการสอนนี้ ถือได้ว่า เป็นส่วนหนึ่งของ เทคนิควิทยาทางการศึกษาสมัยใหม่ เครื่องสอนและแบบเรียนสำเร็จรูป เป็นของใหม่ที่น่าสนใจและอาจนำมาใช้ในประเทศไทยมากที่สุดประเภทหนึ่ง^๒

จอห์น ดิวาย (John Dewey) นักการศึกษาผู้ยิ่งใหญ่แห่งสหรัฐอเมริกา เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำโสตทัศนุปกรณ์มาใช้ประกอบการเรียน การสอนไว้ว่า การกิจที่สำคัญของโรงเรียนในการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน นั่นใช่แต่เพียงจาระงหลักสูตร เอาไว้อย่างลวยๆ เท่านั้น แต่ต้องรู้จักเลือกเอา โสตทัศนุปกรณ์ มาใช้ เป็นเครื่องมือจัดทำกับประสบการณ์ ฯ ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะบังผลให้เกิดความเจริญของงานแก่ผู้เรียนได้ยิ่งขึ้น^๓

ฮันท์ (Hunt) กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอนว่า ทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้นและประหนึบเวลา เพราะสื่อการสอนจะช่วยถ่ายทอดความคิดระหว่างครูกับนักเรียน ช่วยสร้างความเข้าใจอย่างรวดเร็วในเรื่องราวที่ครูสอน ซึ่งเป็นรากฐาน

สำราญ วรรณภูร. "โสตทัศนศึกษา" หลักการศึกษา, หน้า ๙๔

วิจิตร ศรีสุขัน. "สภาพปัจจุบันและปัญหาความต้องการทางการศึกษาของประเทศไทย" ศูนย์ศึกษา ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๕ (พฤษภาคม ๒๕๑๓), หน้า ๘๘

ໃຫ້ເກີດຄວາມຈຳອໜາງດາວວ ລືມໄກຍັກ^๑

ຮົ່ວ໌ (Richey) ມີກວາມເຫັນວ່າ ນັກເຮືອນສາມາດເຮືອນຢູ່ໄກມາກີ່ນີ້ ດ້ວຍໃຊ້ສ່ວນເຫັນມາສອນໃນເນື້ອທາ ການໃຊ້ສ່ວນເຫັນຈະທຳໃຫ້ນັກເຮືອນຢູ່ຈັກອົງປາຍ ແລະນີ້ກວາມຄົດ^๒

ອົດສັກດີ ເຈຣິຍຸພຶທັກນໍ ກລາວວ່າ ແທກໂນໂລຢີທາງການສຶກໝາມມີປະໂບປັນໃນກາරຈັດການເຮືອນການສອນມາການຍາ ອາທີເຊັນ

១. ຜ່າຍສັງ ເສັ່ນການເຮືອນຂອງແຕລະນຸຄລ
២. ຜ່າຍໃນການຍອນແຮງຜູ້ທຳການສາມືກ
៣. ຜ່າຍໃຫ້ເກີດກາຮແກ ເປັນທັນະໜຶ່ງກັນແລະກັນ
៤. ຜ່າຍໃໝ່ເຮືອນໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກວ່າງຂວາງມາກຍິ່ງຂຶ້ນ^๓

ການນຳນວກຮົມແລະ ແທກໂນໂລຢີທາງການສຶກໝາມໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ການຈັດການເຮືອນ ການສອນມີປະລິຫຼວກພື້ນຖານ ເປັນຄວາມມຸ່ງໜັງອ່ຍ່າງໜຶ່ງຂອງການສຶກໝາມໃນປັຈຸບັນ ຂຶ້ນໄຟ້ກີ່ການ ເສັ່ນອະນະແລະສັນບລຸ່ມນູນໃໝ່ການສອນແບບພົດຕິການຈຳລັດອົງ ການແບ່ງດຸມຄານ ຄວາມສາມາດ ຄວາມຄັນດັບ ຄວາມສົນໃຈຂອງເດັກ ສັ່ນ ເສັ່ນໃໝ່ການໃຊ້ວິທີໂທ ທັນສ່ວນສອນ

Marice P. Hunt. Teaching High School Social Studies,

(New York: Hopper & Brothers, 1955), p. 369

Robert W. Richey. Planning for Teaching: An Introduction

to Education, (New York: McGraw Hill Book Co., 1958), p. 201

^๑ອົດສັກດີ ເຈຣິຍຸພຶທັກນໍ. "ເທົນນິການສອນໂຄງການນຳເທກໂນໂລຢີໄປໃຫ້," ປະຊາກິດ (ສິນຫາມ ແກ້ວມ), ພໍາ ๘๕

การจัดความเวลาเรียนแบบบีดบุน การใช้ชุดการสอน การสอนแบบโปรแกรมและ การสอนเป็นคณะ เป็นค้น การนำเทคโนโลยีดิจิตอลมาช่วยในการสอน จำเป็นจะต้อง มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางบริการในการอบรม เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตและ การใช้สื่อการสอน ซึ่งสถานที่ทำสำเร็จ ย่อมจะเป็นความก้าวหน้าทางการประชุม— ศึกษาของไทย ดังนั้น การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องปัญหาในด้านการผลิต การใช้สื่อการสอน ของครูประชุมจึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษา และนับได้ว่ามีประโยชน์ต่องานพัฒนาการปรับปรุง งานโสคทัศนศึกษาในระดับประชุมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการผลิต และการใช้สื่อการสอนของครูระดับ ประชุมศึกษา

๒. เพื่อสำรวจแหล่งบริการสื่อการสอนในโรงเรียนต่าง ๆ และในชุมชน ตลอดจนการใช้ประโยชน์ทางวิชาการจากแหล่งดังกล่าวของครูระดับประชุมศึกษา

๓. เพื่อศึกษาความต้องการ ความคิดเห็นและขอเสนอแนะของผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องสำหรับเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และพัฒนางานสื่อการสอนของ โรงเรียนระดับประชุมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขตของการวิจัย

โรงเรียนประชุมศึกษาที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นโรงเรียนประชุม— ศึกษาในเขตอําเภอเมืองพิษณุโลก ซึ่งໄก้แก'

๑. โรงเรียนประชุมศึกษาลังกัดกองการบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ โรง
๒. โรงเรียนประชุมศึกษาลังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน ๑ โรง

๓. โรงเรียนประชุมศึกษาลังกัดเทศบาล จำนวน ๒ โรง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. เพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดทำและปรับปรุงสื่อการสอนในด้านปริมาณ และคุณภาพให้เหมาะสมกับความต้องการของครูในระดับประถมศึกษา
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการให้การศึกษาและอบรมครูสื่อการสอนแก่ครู ระดับประถมศึกษาอย่างถูกต้องและสอดคล้องกับปัญหา ตลอดจนความต้องการ
๓. เพื่อเลื่อนอผลการศึกษากันกว้างแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้เป็นหลักฐาน ประกอบการพิจารณาปรับปรุงกิจกรรมค้านสื่อการสอนในระดับโรงเรียน ระดับกลุ่ม โรงเรียน ระดับอำเภอ หรือจัดอบรมครูประจำการ ตลอดจนครูที่บรรจุใหม่
๔. เพื่อให้ครูในระดับประถมศึกษาได้ใช้ผลของการวิจัยเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงการสอนด้วยการใช้สื่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. การสร้างแบบสอบถาม
 - ๑.๑ คิดต่อฝ่ายการศึกษา เทศบาลเมือง ส่วนการศึกษาจังหวัด แผนกศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก ชี้เป็นหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอคุณความร่วม เอกสาร ลิ้งค์พิมพ์ สถิติค่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสื่อการสอน เพื่อนำมาใช้วางแผนและ เป็นข้อมูลในการวิจัย
 - ๑.๒ ศึกษากันความจากคำรา เอกสาร ลิ้งค์พิมพ์ รายงานการวิจัย หนังสืออ้างอิง วิทยานิพนธ์ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสื่อการสอนในระดับ ประถมศึกษา ทั้งที่เป็นภาษาไทยและต่างประเทศนั้นมาเป็นเกณฑ์ในการ เปรียบเทียบและ แบบสอบถาม
 - ๑.๓ นำความรู้ข้อเท็จจริง จากการศึกษากันคุ้มครอง ตลอดจนข้อเสนอ แนะจากอาจารย์ที่ปรึกษามาสร้างแบบสอบถามสำหรับครูประถมศึกษา ๑ ชุด สำหรับครู ใหญ่อีก ๑ ชุด และแบบลักษณะสำหรับหัวหน้าส่วน หัวหน้าหมวดการศึกษาอีก ๑ ชุด

๑.๕ ศึกษาทำหมายกำหนด เพื่อทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มคู่
ประชณศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และผู้บริหาร เพื่อหาประสิทธิภาพและความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถาม

๑.๖ นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข

๑.๗ ศึกษาทำหมายกำหนด เพื่อลงแบบสอบถามไปยังคู่ประชณศึกษา
ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนัดหมายรับแบบสอบถามคืน

๒. การสุ่มตัวอย่างประชากร

๒.๑ กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนประชณศึกษา ๙ โรง แยกเป็นโรงเรียน
สังกัดกรมสามัญศึกษา สังกัดเทศบาลและสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก

๒.๒ สุ่มตัวอย่างคู่ประชณศึกษาจากโรงเรียนที่กล่าวมาแล้ว เป็นจำนวน
ทั้งสิ้น ๒๕๒ คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งประเภท (Stratified Random
Sampling)

๓. รวบรวมข้อมูลทาง ๆ ที่ได้มา และทำการวิเคราะห์ข้อมูลหากเป็น
ร้อยละ มัชณิค (\bar{x}), ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

๔. สำรวจศึกษาชีวิตรังหวัด ศึกษาชีวิตร่องรอย หัวหน้าส่วนการศึกษา
หัวหน้าหมวดการศึกษา หัวหน้าฝ่ายการศึกษา เทศบาล เมืองพิษณุโลก

๕. สรุปผลการวิจัยและเสนอแนะต่อไป

คำจำกัดความ

๑. นวัตกรรมทางการศึกษามาถึง ความคิดหรือการกระทำใหม่ ๆ ที่นำ
มาใช้แก่ภูมิภาค ที่เกิดขึ้นอย่างไบبل และมีผู้นำผลการกระทำหรือความคิดนั้น ๆ
ไปใช้อย่างกว้างขวาง

๒. เทคโนโลยีทางการศึกษาคือการนำขั้นตอน วิธีการและแนวคิดใหม่ ๆ
อาจจะเป็นแบบง่ายหรือซับซ้อน ซึ่งชนบทพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคมของบ้าน เมือง
นั้นมาใช้ เพื่อประโยชน์และเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและงานค้านค้า ๆ

๓. สื่อการสอนหมายถึงวัสดุที่ใช้ช่วยการสอนการเรียน ໄດ້ແກ່ງປັກພ ແນ໌
ໝອດຄ ແນວເຮັນ ພິລົມ ປາພຍນຕ ເປັນຄົນ ແລະ ຮົມທຶນປົກຮັນທີ່ຄົງຫຼາດວາງ ເຊັນກະຄານກຳ
ໄຕ້ ເກົ່າງຈາຍ ເກົ່າງເສີບແລະ ບັນຍາປົກຮັນກະບວນການ ວິຊີການ ເຊັນການສາຂືບ ການ
ທົດລອງ ເປັນຄົນ

๔. ໂສດທັນສຶກໜາແນບດັ່ງກ່າວສຶກໜາທີ່ວາດ້ວຍວິຊີການຜົດ ການເລືອກ
ການໃຊ້ແລະການເກີບຮັກນາມອຸປະກອດປ່ຽນກອນການເຮັນການສອນ

๕. ໂສດທັນປົກຮັນທຶນປົກຮັນທຶນປົກຮັນກະບວນປະເທດແລະ ຊົກຕາງ ຫຼື ທີ່ອາຈະ
ເປັນວັດຖຸ ເກົ່າງນີ້ ອໍານວຍກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ
ນຳມູນຮາກການກັນຈິງກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ ອົບກົງມີ
ທັງປະສາທລັມຜັດຕາງ ຫຼື ຂອງຜູ້ເຮັນ^๙

๖. ຄຽມໝາຍທຶນຄຽມທຶນໃນຮະກັບປະລັດສຶກໜາໃນເຂດຍໍາເກອ ເມື່ອງ ຈັງຫວັດ
ພິມໂລກ

๗. ບູນຮີທາງໂຮງ ເຮັນໝາຍທຶນຄຽມໃຫຍ່ທີ່ວິຊີກົງມີ ໃຫຍ່ໂຮງ ເຮັນປະລັດສຶກໜາ
ໃນເຂດຍໍາເກອ ເມື່ອງ ຈັງຫວັດພິມໂລກ

๘. ໂຮງ ເຮັນປະລັດສຶກໜາໝາຍທຶນຄຽມໂຮງ ເຮັນທີ່ເປີດທຳການສອນຕັ້ງແຕ່ໜັນ
ປະລັດປີທີ່ ๑ ລົງຈັນປະລັດປີທີ່ ๖

๙. ວິທາດັບຄຽມໝາຍທຶນຄຽມວິທາດັບຄຽມພິບລຸສົງຄຣາມ ພິມໂລກ

๑๐. ນຫາວິທາດັບຄຽມຄຣິນທຣິວິໂຮ້າ ໝາຍທຶນຫາວິທາດັບຄຽມຄຣິນທຣິວິໂຮ້າ
ພິມໂລກ

^๙ ສຳເກົາ ວຽງຈັນ. ຄຳນຽມວິຊາເທົ່ານີ້ໄດ້ປັບການກົດປັບປຸງການສຶກໜາ ການປາຍ